

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 31 marca 2022 r.
(OR. pl)

7796/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0096 (COD)

COH 26
SOC 200
CODEC 416

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 31 marca 2022 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2022) 162 final

Dotyczy: Zmieniony wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 i rozporządzenie (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do zwiększonych płatności zaliczkowych z zasobów REACT-EU

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 162 final.

Załącznik: COM(2022) 162 final

Bruksela, dnia 31.3.2022 r.
COM(2022) 162 final

2022/0096 (COD)

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 i rozporządzenie (UE) nr 223/2014
w odniesieniu do zwiększonych płatności zaliczkowych z zasobów REACT-EU**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W dniu 23 marca 2022 r. Komisja Europejska przyjęła wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 223/2014, który przewiduje wyjątkowe i ukierunkowane zmiany przepisów w odpowiedzi na inwazję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę i wynikające z niej skutki dla Unii Europejskiej, w szczególności dla kilku jej wschodnich regionów.

Celem wniosku jest udostępnienie dodatkowych początkowych płatności zaliczkowych na programy na lata 2014–2020 wspierane z funduszy polityki spójności i Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD), które to płatności zaliczkowe mają być wypłacane w ramach inicjatywy REACT-EU, finansowanej z Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy „NextGenerationEU”.

Komisja podjęła już działania mające na celu wsparcie państw członkowskich w tym zakresie za pośrednictwem wniosku dotyczącego Działania w ramach polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE) z 8 marca 2022 r.

Na posiedzeniu w dniach 24–25 marca 2022 r. Rada Europejska omówiła rosyjską agresję wojskową na Ukrainę, a w konkluzjach zwróciła się do Komisji o „prowadzenie prac nad dodatkowymi wnioskami, które wzmocniłyby wsparcie UE”, tak by „zapewnić szybkie uruchomienie unijnego finansowania na rzecz uchodźców i ich gospodarzy”.

W odpowiedzi na to wezwanie Komisja przedstawia niniejszy wniosek, który zmienia jej wniosek ustawodawczy z 23 marca 2022 r. Ponieważ jedną z najskuteczniejszych metod szybkiego uruchamiania środków finansowych jest wykorzystanie „uproszczonych form kosztów”, które umożliwiają łatwiejsze i szybsze wdrażanie funduszy polityki spójności, zmniejszając jednocześnie obciążenie administracyjne, niniejszy wniosek ustanawia nowy koszt jednostkowy. Państwa członkowskie mogą stosować ten nowy koszt jednostkowy, aby ułatwić finansowanie podstawowych potrzeb i wsparcia na rzecz osób, którym przyznano tymczasową ochronę zgodnie z decyzją wykonawczą Rady (UE) 2022/382, we wszystkich państwach członkowskich, w których dana osoba przebywa. Koszt jednostkowy można stosować przez maksymalnie 13 tygodni ogółem, począwszy od dnia przybycia danej osoby do Unii Europejskiej.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Zmieniony wniosek jest zgodny z ogólnymi ustanowionymi ramami prawnymi dotyczącymi europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz ogranicza się do ukierunkowanej i wyjątkowej zmiany rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz rozporządzenia (UE) nr 223/2014. Wniosek stanowi też uzupełnienie wcześniejszych zmian tego rozporządzenia zaproponowanych we wniosku Komisji z 8 marca 2022 r. w sprawie CARE, a także wszystkich innych środków mających na celu zaradzenie obecnej bezprecedensowej sytuacji.

• Spójność z innymi politykami Unii

Wniosek jest ograniczony do ukierunkowanych i wyjątkowych zmian rozporządzeń (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 223/2014 oraz zachowuje spójność z innymi politykami Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę wniosku stanowią art. 175 ust. 3 i art. 177 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Ponieważ państwa członkowskie nie są w stanie samodzielnie sprostać wyzwaniom wynikającym z bardzo dużego napływu osób uciekających z Ukrainy, możliwe jest natomiast lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie Unii, może ona przewidzieć zwiększoną kwotę płatności zaliczkowych wypłacanych w ramach REACT-EU i nową uproszczoną formę kosztów w postaci kosztu jednostkowego zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

• Proporcjonalność

Wniosek stanowi wyjątkową i ukierunkowaną zmianę, która nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu polegającego na zwiększeniu kwoty płatności zaliczkowych wypłacanych w ramach REACT-EU i określeniu nowego kosztu jednostkowego, aby wspierać środki służące sprostaniu wyzwaniom migracyjnym wynikającym z agresji wojskowej ze strony Federacji Rosyjskiej oraz aby zmniejszyć związane z tym obciążenie budżetów publicznych i umożliwić z kolei mobilizację inwestycji potrzebnych w związku z powszechnym kryzysem w dziedzinie zdrowia publicznego, który to kryzys ma negatywny wpływ na wzrost regionów.

• Wybór instrumentu

Właściwym instrumentem umożliwiającym zwiększenie kwoty płatności zaliczkowych wypłacanych w ramach REACT-EU i ustanowienie nowego kosztu jednostkowego, co jest konieczne do zaradzenia tym bezprecedensowym okolicznościom, jest rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Nie dotyczy

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Wniosek ten powstał w wyniku dyskusji na wysokim szczeblu z innymi instytucjami i państwami członkowskimi. Konsultacje publiczne nie są konieczne, ponieważ nie potrzeba przeprowadzać oceny skutków.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Nie dotyczy

• Ocena skutków

Ocena skutków została przeprowadzona w celu przygotowania wniosku w sprawie rozporządzeń (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 223/2014. Niniejsza ukierunkowana zmiana, którą należy przyjąć w reakcji na krytyczną sytuację, nie wymaga odrębnej oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowana zmiana wniosku Komisji z 23 marca 2022 r. nie pociąga za sobą żadnych zmian w środkach na zobowiązania w WRF na lata 2021–2027.

Stosowanie nowego kosztu jednostkowego ułatwiłoby szybszą wypłatę środków.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wdrożenie działań będzie monitorowane i uwzględniane w ramach ogólnych mechanizmów sprawozdawczych ustanowionych w rozporządzeniach (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 223/2014.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Proponowana zmiana wniosku Komisji z 23 marca 2022 r. przewiduje ustanowienie nowego kosztu jednostkowego w celu wsparcia środków służących sprostaniu wyzwaniom z migracyjnym wynikającym z agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej.

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 i rozporządzenie (UE) nr 223/2014
w odniesieniu do zwiększonych płatności zaliczkowych z zasobów REACT-EU**

We wniosku Komisji COM(2022) 145 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 i rozporządzenie (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do zwiększonych płatności zaliczkowych z zasobów REACT-EU oraz określenia kosztu jednostkowego”;

- 2) dodaje się motyw 5a w brzmieniu:

„Ponadto w celu uproszczenia korzystania z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz zmniejszenia obciążenia administracyjnego organów administracji państw członkowskich i beneficjentów w kontekście sprostania wyzwaniom migracyjnym wynikającym z agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej należy określić koszt jednostkowy. Koszt jednostkowy powinien ułatwić finansowanie podstawowych potrzeb i wsparcia na rzecz osób, którym przyznano tymczasową ochronę lub inną odpowiednią ochronę przewidzianą w prawie krajowym zgodnie z decyzją wykonawczą Rady (UE) 2022/382¹ i dyrektywą Rady 2001/55/WE², we wszystkich państwach członkowskich, w których dana osoba przebywa w okresie 13 tygodni od jej przybycia do Unii Europejskiej. Zgodnie z wnioskiem Komisji „Działanie w ramach polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie” (CARE) z 8 marca 2022 r. państwa członkowskie mogą stosować ten koszt jednostkowy również wówczas, gdy korzystają z przewidzianej w [art. 98 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013] możliwości finansowania tego typu operacji z EFRR na podstawie przepisów mających zastosowanie do EFS, w tym w przypadku korzystania z zasobów REACT-EU. Wykorzystując koszt jednostkowy, państwa członkowskie powinny zapewnić wdrożenie niezbędnych rozwiązań zapobiegających podwójnemu finansowaniu tych samych kosztów.”;

- 3) w art. 1 przed pkt 1) dodaje się punkt w brzmieniu:

„1) dodaje się art. 68c w brzmieniu:

Artykuł 68c

Koszt jednostkowy operacji mających na celu sprostanie wyzwaniom migracyjnym wynikającym z agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej

¹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzająca istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkująca wprowadzeniem tymczasowej ochrony, Dz.U. L 71 z 4.3.2022, s. 1.

² Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12).

Na potrzeby wdrażania operacji, które mają na celu sprostanie wyzwaniom migracyjnym wynikającym z agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej, państwa członkowskie mogą zawierać w wydatkach zadeklarowanych we wnioskach o płatność koszt jednostkowy związany z podstawowymi potrzebami osób, którym przyznano tymczasową ochronę lub inną odpowiednią ochronę przewidzianą w prawie krajowym zgodnie z decyzją wykonawczą Rady (UE) 2022/382 i dyrektywą Rady 2001/55/WE, i wsparciem dla tych osób. Ten koszt jednostkowy wynosi 40 EUR tygodniowo za każdy pełny albo niepełny tydzień, w którym osoba przebywa w danym państwie członkowskim. Koszt jednostkowy można stosować przez maksymalnie 13 tygodni ogółem, począwszy od dnia przybycia danej osoby do Unii.

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia obliczone na tej podstawie kwoty uważa się za wsparcie publiczne udzielone beneficjentom i za wydatki kwalifikowalne.”;

4) w art. 1 pkt 1) staje się pkt 2), a pkt 2) staje się pkt 3);

5) w art. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„4) art. 131 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

»2. Kwalifikowalne wydatki ujęte we wniosku o płatność potwierdza się opłaconymi fakturami lub dokumentami księgowymi o równoważnej wartości dowodowej, z wyjątkiem form wsparcia, o których mowa w art. 67 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)–e), art. 68, 68a, 68b i 68c, art. 69 ust. 1 i art. 109 niniejszego rozporządzenia, a także w art. 14 rozporządzenia w sprawie EFS. Dla takich form wsparcia kwoty ujęte we wniosku o płatność stanowią koszty obliczone na mającej zastosowanie podstawie.«.”.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*